

Đề bài

Con cò mà đi ăn đêm
Đậu phải cành mềm lộn cổ xuống ao
Ông ơi ông vớt tôi nào
Tôi có lòng nào ông cũng xáo măng
Có xáo thì xáo nước trong
Đừng xáo nước đục đau lòng cò con.

Từ NHỮNG CÂU CA ĐẠO
TRÊN, EM HÃY KỂ MỘT
CÂU CHUYỆN TƯỢNG TƯỢNG
VỀ CON CÒ.

Bài làm

Đã quá khuya mà đàn cò con vẫn nằm thao thức, chúng không sao ngủ được. Cò mẹ biết con mình đang đói. Lòng chị đau như cắt, suốt cả ngày chị gắng hết sức nhưng chỉ cho các con vài con cá bé tí, chẳng thấm vào đâu. Nhìn đàn con tội nghiệp, chị thương chúng quá. Trong tâm trí chị hiện ra một cái ao nhỏ bên kia cánh đồng. Thế là chị quyết định đi kiếm mồi về cho các con.

Cò mẹ bay lướt đi không một tiếng động. Bay ngang qua cánh đồng, tiếng ếch nhái kêu buồn lòng, não ruột. Cánh đồng vẫn một màu trắng xóa, nước tràn mênh mông vì cơn lũ đang hoành hành. Đến nơi rồi, chị đáp mình đậu xuống cành tre là là mặt ao. Mắt chị cố soi thật rõ làn nước, mong tìm được miếng mồi cho con. Tầm thân gầy của chị thật xơ xác vì cả ngày chẳng có tí gì trong bụng. Nghĩ đến các con, chị đã vượt qua cơn đói. Gió vẫn thổi từng cơn lạnh buốt, cành tre đung đưa, chị đứng đây dõi mắt xuống mặt ao. Cò nghĩ bụng: Con ta đói lắm rồi, nhưng mồi đâu chẳng thấy. Chị buồn tủi, nước mắt rơi lã chã. Bỗng có người đi câu cá tiến lại gần ao. Chị hoảng hốt, định cất cánh bay lên nhưng không kịp nữa rồi. Cò đã rơi tòm xuống nước. Thấy người đứng cạnh bờ ao, cò van xin:

Ông ơi ông vớt tôi nao

Chị kêu nghe thất thanh vì quá sợ sệt, khấp khoải. Chị cầu cứu nhưng tuyệt vọng khi nghe tiếng người nói với nhau rằng: “Cò xáo măng ngon lắm”. Biết cái chết sẽ đến với mình, cò lại tha thiết van xin:

Có xáo thì xáo nước trong

Dừng xáo nước đục đau lòng cò con.

Dù cái chết đến gần, chị luôn nghĩ về các con, muốn các con ấm no, hạnh phúc, muốn các con không đau lòng vì mẹ, muốn các con luôn nghĩ rằng mẹ chúng nó đã “sống trong” và “chết sạch”. Nghĩ đến đây, chị nhắm nghiền đôi mắt lại, trong tâm trí của chị là hình ảnh các con đang ngóng đợi mẹ về.